

Найкраще місто мого життя

Так говорить про Славутич унікальна жінка, яка упродовж двох десятиліть живе і трудиться в нашому місті

Розмову вела
Людмила ЛЮБИВА

Лариса Рибаківа народилася у Вітебській області в інтелігентній сім'ї. Вихована на кращих зразках людської порядності і совісності, які з дитинства їй являли мама — лікар-терапевт і тато — вчитель німецької мови. Саме від них вона унаслідувала велику любов до людей та допитливий розум, бо з дитинства її цікавило життя різних країн, їх населення та мова. А інформацію отримувала не тільки з книг, кінофільмів, а й через активне листування з іноземними однолітками. Коли настав час обирати професію, не

задумуючись, вступила на факультет іноземних мов. Після закінчення університету працювала в Карагандинській області спеціалістом міського відділу освіти, а згодом директором Палацу дитячої та юнацької творчості. То ж не дивно, що коли переїхала до Славутича, трудова стежина знову привела її в освітню сферу. А з 1994 року, з часу відкриття, вона працює в соціально-психологічному центрі.

— Я дякую долі, що маю можливість працювати в такому шанованому колективі, — зізнається Лариса. — У

нас завжди панує атмосфера доброзичливості, заохочується творчість, працюється з повною віддачею. Пригадую, як народилася десять років тому Гімназія вихідного дня, якою я опікуюся. Зібрав нас директор Віктор Васильович Одиниця і акцентував на необхідних напрямках роботи з підлітками. Ми загорілися новими формами роботи, і так у колективній творчості, всі зійшлися на цій прекрасній ідеї. Це незвичайний програмний психологічний і естетичний курс для дівчаток-підлітків. І як приємно, коли, наприклад, телефонує одна із мам наших дівчаток і ділиться своїми спостереженнями, як дочка

змінилася: стала більш відповідальною, розсудливою, тактовною...

Значить, думаю, не марно ми витрачаємо час! За 10 років 1670 дівчаток стали випускницями Гімназії вихідного дня, збагатившись знаннями, які допоможуть їм в дорослому житті, коли настане час стати дружинами, мамами, фахівцями образної справи.

Тут, у центрі, знадобилися і знання іноземної мови, адже упродовж десяти років цей соціальний заклад у співпраці з міською владою успішно реалізовував програму для дітей Чорнобиля — організувати їх оздоровлення у м.Хембах в Німеччині.

Доля подарувала Ларисі хороших друзів і відданого чоловіка — батька її двох чарівних дочок.

— Вірю в любов і дружбу, — з якимсь особливим відтінком щирості, призналась вона.

Сім'я — найбільша її цінність. Старша дочка Валерія після закінчення Київського університету працює психологом в республіці Адигея, а менша Майя — поряд з

мамою, також психолог «СПЦ».

Ніжності та тепла виستاє у Ларисі на всіх, а найбільший її скарб — онук Данилко. Йому лише 11 років, але він радує рідних своїм невгамовним характером і завзяттям до спорту, іноземної мови. "Хлопчик має бути обов'язково чим-небудь зайнятий" — це порада батькам від нашої досвідченої героїні.

А про її різноплановість і просто цікаву особистість свідчить це і це коротеньке інтерв'ю:

- Чим захоплювалися в дитинстві?
- Фотографією.
- Ваш улюблений

вид мистецтва?

- Театр.
- Ваше хобі?
- Коли є сніг, люблю ходити на лижах.
- Ваша згадка дитинства?
- Березовий гай біля нашої хати, а в ньому море синіх пролісків.

P.S. Днями з нагоди ювілею Ларисі Володимирівні Рибаківи нагороджено Почесною грамотою Київської обласної організації профспілки працівників державних установ за активну громадську роботу та чуйне ставлення до людей. Щастя вам на довгі роки, наша славучанко!

ЩИРЕ СЛОВО

Знайомтесь, Лариса Рибаківа!

Славучанка, соціальний педагог вищої категорії соціально-психологічного Центру.

Багато різного схвального, що імонує людям і цінується людьми, говорилося у численних привітаннях Ларисі Рибаківій з нагоди нещодавнього її другого тридцятиріччя.

Відзначалися її добрі організаторські здібності, унікальна обдарованість, природжена інтелігентність, розсудливість, мудрість, а ще щирість і надійність.

Відзначимо ж головне: вона уміє жити в гармонії краси, добра, працелюбності й відповідальності.